

STECHER SNADNO PORAZIL HUSSANEA

V prvním náběhu za čtyři minuty položil jej na lopatky a ve druhém za pět minut.

PĚT TISÍC OSOB NA ZÁPASU.

Silný Bulhar marně se snažil vymanit ze slavného "názkovného chvatu" Stecherova.

Rozhodčí Ed. Smith prohlásil: "Stecher stojí ojedinelý ve své třídě. Je skutečným divem a záleží nyní na Frank Gotchovi, aby dokázal, že neprosíhuji mu titul championa." Krajan Hejtmánek, manager Stecherův, prohlásil: "Trochu jsem se obával, ale Joe mne neklamal." Na zápase posílalo se asi 5.000 lidí a příjem byl \$13.900.

MÍCHANICE Z CESTY.

Píše J. K. S.

Takových zemau v Dwight je více, z jeho dvou bratrů každý má přes 20 osmdesátek. Pak jsou tu bratři Marešovi, pravi to zemau, nevím určitě, kolik osmdesátek oni mají každý; vím však tolik, že jejich rozsáhlé ranče a pěkná úprava jich upoutají oko každého kolemjdoucího.

Nyní, nežli půjdeme dále, vrátime se nazpět do Brna. Zapomněl, mu ovšem, že zapomněl a přelít Vác. Blatný by mi nikdy neodpustil. To jsou ty spěchy na cestách — a pak něco píše! Tu a tam se někomu zalichotilo, jině ho opomenute, ne však zámýšlně a jiz je že! Odejít z Brna a zapomenouti jednoho z nejstarších osadníků tam, bylo by hrůšou. Věclav Blatný byl snad prvním hostinským v Brně, zda se nemýlí, před 25ti lety tam založil Sokola a pamatují se jako by to ještě dnes bylo, když první excitětel soč, Rud. Havělka přišel z Omahy, jak jsme ho šli uvítat na nádraží s hudbou. Náš český režisér v Omaze myslí, že není dělat játerničky, ale ti by uměli k paní Blatné jít ještě do školy. To když Vašek v znu přelít čuně, telegram uz byl do Selmyler; přel, stará bude dělat játerničky? Tedy ještě nebyly žádné játerničky, cestování za tehdejší doby nešlo tudíž tak rychle, ale včr na milý čtenáři, že, nežli paní Blatná vyřídila své játerničkové umění z kotle, již už byl na místě. Však to bylo také pochutnáti, ty se v šesté hodiny zrovna rozplynuly. To se pak healy taroky! Mike Mahoney, bývalý bankér, Frisek Vaněk, Blatný a moje mladice — to byla vlna partie. Někdy nám vypomohli Vác, Proškovce, Karel Stáva a jiní, první tři obyčejně, ale mívávali sů, když já přišel a který z těch třech nejlépe uměl šit, do dnes nevím, že však byli v taro látském umění mistři, dokázali nejednou, Mike, který vlastně byl freim, byl náruživý tarokar. Jednoukrát hlásil špačka naposlady uměl 12 taroků v ruco, a já jsem mu jej vítězoslavně zabil. Matěj sebludl jak oparěná šlepio, ale mez se kdo málal, už to poroněl pro všechny. To bylo dobré, Jo sef povídá Matěj a ten večer mně jich nasypali dost. Matěj se mi poustil za prohraného špačka.

Byl bych málem zapomněl, že já a soč. Rud. Havělka stáli jmo u koflíčky Brněnského Sokola. Když pak Sokol měl svůj první přemio do p. Sloupova háje, usí i mlle od Brna vzdáleného, byl jsem též přítomen. Takové výlety jsou dnes už nemožné. Kde jest ta dobrosrdečnost, ta vzajemná popolitost, co tehdy bývala? To pračelská prmo nášaba z lidu jak si vyhynda. Den byl krásný, slunko hrálo mlle, hudba hrála, az hožsky se zdalo a ta dřevata a hoši pěkně se v kole točili, ano i ti stáli, když se od soudku odtrhl, se šli proskočit. Tu, byla to jedna velká radost tu směřovali všech tak pozorovat. P. M. přel, je kó mně: O, božíčku, vy zde tude! A už jste viděl Kačenku? Kačenka, poň se mu houm, to si mu-íte spolu zatanout. Tak, pěkně, dětečky, a neupadnete.

Kačenka se vznášela jako atděl, to byla fascinace, tu kdyby tak mihoudou byl videl apoštol a amerických dukatu Billy Sunday, nebyl by jistě šba, zda to hrěch nebo škoda, a Kačenka ta sama věděla, že je hezká. Kačenka ztratila zlačný špendlík. Kde? Kdo pak ví! Hledali jsme ho všichni sami dva, totiž já a Kačenka, ale to a ne. K poslední jsme hledali sami dva, totiž já a Kačenka, ale kde pak najdete špendlík po tme, A do dnes panátata Sloup nemůže zapomenout, že ta pěkná košatá jablka přestala nésti ovoce, až přel usohla. Já přece neměl s jabloňi co dělat? Ráno byly čtyry hodiny, když poslední výletníci za zpěvu vraceli se do Brna ku svému domovům.

Váček Blatný přel vyprošd obched s hospodářským stroji a na jaře přel se pustí opět do sabounu. Jedno staré přísloví přel

praví: Čím hrněček jednou navle- tím pak jistě dlouho páchne! — Starý p. Dolista, foreman North-Western dráhy na trati v Brně, přel zůstane ve službě, až přel ho daji na pensi. Věk to už jsou také léta, co tam pracuje. — Starého Ant. Proškovce, pomníkáře, už jsem dávno neviděl; nevím ani, zda jest dosud na živu. Dědeček jeho otec přel jest dosud živý. — Tak prozatím dost toho Brna. U- žijdme nyní k Bee.

Městečko Bee se počíná osazo- vati hodně Čechy. Poslední do- bou všechen obched jest zde nyní Čechy zastoupen, Hostinec oba- český; v jednom J. A. Diviš a v druhém J. L. Sedlák, oba dva čep- erní a dobrou společnost milu jři hostiněti.

Uhnáme k Seward, okresní sí- dlo okresu téhož jména. Seward jest právnu nejmenší městečko v našem státu s vydlážděnými uli- cemi. Čech snad tu jest pouze jed- en, pan Anton Souček, v hostin- ské živnosti, vše jich zde nenal- zám — pakže ale přece jsou tu nějací, nevím o nich, nikdy jsem se zde s nimi nesešel. Lojza, totiž p. štádek od Schlitzze, dostal zde objednávku na káru píva, ne od Touška Součka, ale od H. Hon- manna. Touškoví prodávám já Feltšaff St-Louisický; však si ho Toušek také chvátí. Zrovna tele- fonoval objednávku, když jsem de- dyerl věžáček. Lojza byl v dobré náladě, ale stále na tom water- wagon povídá, pojedeme do Lo- ma.

Nevím, zda je to Lojzovi po- chuti, že jej stále titulují jako Lojza — ale až se mu to líbí nebo ne, mně se to lepší nehodí a pak on mně také říká jenom Jožko. Víte, kde je Loma? Bodejte byste nevěděli — tam krájuje za ba- ten. Honza Jelínek. Že Honza Jelínek je známější v celém sířem obedi více jak celá Loma, není přece žádnému nie po tomu, to ta jeho "skromnost", ho nemla tak dobře známým. V Loma mají katolícký kostel, dále obched se soušným zbožím, elevator, banku a tof celé mesto a proto pomlva, klerou nevěděti zlonysim jazyko- vé na Jelínka, ze přel je ho slyšet az za humna, když víta pány slát- ky, korabonky a cigarníky, nežli tak předrožná. A že John si do- vede na takové pány houknout, nevidám, vždyť se přece nadarmo nejmeneje Honza! "Halou, vy břechni, zlobdři, dobytku, tramp- ovy, odkud vás čert zas nese!" vr- tí nás Honza. Ne snad, mně čte- náři, by's se domýšlel, že John má undávkové umění od B. S. Sun- daye, to — to, ani dost málo ne- — když Honza studoval ryehej- tanuku, to nebylo ani paměti o B. S. Sunday — a proto také nema- jí nie společného. — Tak co, peněz mně dost, vy lotři, tak bych to přece štíp. Hoši, pojďte pit, já je salamandrův naučim, jak se na zabráne hřívat!" Honza je ale takto dobrák, srdce má jako ho- řič, co má, to dá — a nie vie!

Tři jedné příležitosti nás poz- vatal na jeho farmu, mli a půd od Loma vzdálenou. Bylo po de- stí, tehdaž Lojza ještě nemel "Fordku" a nám se do cesty na farmu nechtělo. Vymlouvali jsme se všelijak, co ztratíme casu a p. — marně však vymlouvaní — ehtěj nechtěj museli jsme. Nalo- žil na vůz bednu Schlitzova mo- ku, zapráhl koně a nyní hybat, hoši, na vozík! Já sedl vedle Johna na přední sedadlo, Lojza s Josefem, synem p. Jelínkovým, do zadu. Tak a tof vám ukážu, jak jezdi hasie k ohni v Omaze. Praskl do k uí, koně se vzlepja- lí a nyní ku jedu o závod. Bláto lítalo jako zdyž lopatami ho na nás ház. Prosim Honzu, by ustal, že jako to bláto mnoho na nas doléla, prosim ho znovu a zno- vu, už se musíme mezi lidí a proto že zrovna s blátem se kamarádíme co nejméně, ale to bylo jako když hád hrěch na zef. Já celý zou- řalý, Lojza strachy v zadu ani dy- chat se neodvážil, až koněi samt znavení, ustáli ve lohu.

Dojeli jsme farmy, pro bláto nás však nebylo videt. Bláto v ústech, v nose, v uších, oči zablá- cené a — náš odvě, darmo povědat. Já nevěděl, co napřed, zda skočit do rybníka celý, anebo se tam na- házet po konku. Podobnou lá- zeň jsem jakživ nezažil!

Když jsme se jak nálož vykou- pal, satim co paní Jelínková ka- bály a klobouky pověsila okolo ka- men, by usehly, volá John k ve- čerí. Vš, Lojza, povídá John, zabil jsem "jelena uladého", k lučemu už nebyl, jen tak po oboro-

pobíhal, tak co s ním. To je žra- dlo, to si pochutnás a když já t- to povídám, tak tomu vět.

V tu dobu já jsem měl právě za- kázáno od dr. Koutského jstí vů- bece maso. Lojza si pochutnávat, jen se obližoval, v duchu mé usí- litoval, ale příkaz lékaře se ne- snel hráč tak rušit, ani ne k vůli jemu, který už nikam nemohl. John otevřel láhev jednu za dru- hou, ten jelen přel se musí zapit, jen to mu nechtělo jít do hlavy, proč ten doktor mně zakázal jstí maso! Ti nynější doktoři přel nie neví, podívej se na mé, já se ho naperu, až se pásek musí povolo- vat, a není mi zecla nie, — vy, měšláci, vám pořad něco chybí!

Po večerí John otevře bedničku Laitnerových virginek a podává kolem. Josef, přines tu muziku a zahraj, aby chlapi videli, že na farmě se máme také dobře! — Josef přines Edisonův phonograf a hrál ty nejnovější skladby — Na Marjánce, Na Šišato, U Zvonu a pod., až se John z toho dal do tan- ce. No, tak pijte chlape, co vám Schlitz nelez? My přišli do Loma tehdy samý večer a po celo- denním obchodu, kdy se teč naja- ka vypila, nebyla zrovna velká ži- zeň a nevyšpali tu noe — před tíu jsme byli na freightu skoro celou noe — a nyní pijte. Nebylo však nie platno. Pokud pívo nevypi- jete, taky spát nepřijde! Nová- žura! A s Honzou nejsem žádně žerty, co on si umíni, to musí také být a konec a dost!

Paní Jelínkovou jsme prosili by nás vysvobodila sehoování a- co lahvi, ale John mel až příliš hy- stry oko. Vy holoto, vy mé chete ještě podvádět, ani jedna fla- ška pryč, vypit a dost! Pro a- mousnou hodinku a slovovat ne- bylo kam, jincho tedy nezbyvalo, nežli se do toho pustit a dostat se tak dříve na lůžko. Ve dvě ho- diny ráno John šimral Lojzu ještě na chodidlech v posteli a když jsme ho konečně odehnali, Lojza povídá: Jožko, jestli někdo vůbec přijde do nebe někdy, tak to bu- deš ty a já. — Ráno snídaní jsme paní Jelínkové poděkovali za po- hostění a John nás dovezl nazpět do Loma. Samo sebou se rozumí, že, když nás tak po kumarádska pěkně potrestal a pak jenom po- hostil, že na nás též pamatoval peknou objednávku. Tentokrát, když jsme ho navštívili, John byl hodný. Ten den byl v Loma po- řeb a John povídá: Zánudno nie zleho nepreju, ale kdyby alespo- nitno v bláto v těch kopech si- blacním vypomáhali, však Lait- ner dlouho po té cestě narikal na zádu.

Touhy jest městečko asi tak vel- ké jako Loma, všem že též české.

Lojza Malý zde má studánek per- zónivý a před studánkou, aby kaž- dy nemohl si sám nabrat, obched anebo-li po americku zvaný háč a obden někdo chel zemit, to by se tu kupovalo.

Johnovi Jelínkovi a Lome jsme dali good by a když už jsme vy- cházeli ze dveří, křepi John přel za námi: Tak, až přejete zas le- zy, hoši. Cestou do Touhy, etel jest smůy kopeč, mně Lojza ukazo- val, kde Franta Laitner, vynález- svitoznamých virginek, vace tíu- čil Fordku do kopeč. Jeli tehdy z Touhy do Lomy po veličném de- stí a přes to, že Fordky jsou zna- my, že vylezou tam, kam jiné au- tomobily nemohou, přmo jim by- lo na tom háru jest třeba dříve z- vyznit Washington, nezabudno- vať nápoj. Čím více a čím více- je se třeba zvonit, tím raději to, Lojzik vidí a často navštěvuje své studánky si vypravují, že Lojzik se dobře povelí po tátoš. Už jest starého Vaška Májho dávno ne- videl, ledydeli zavřim do Tou- hy, přmo se Lojzy: Co dělá táta?

Tot vše co dělá, die na háru. Studánka už mu nevonná, a tof si s tíu tady a nyní tak pomalě se- katelí okolo farmy. Když mně ob- zedával studánku, pravil mně: Lojza, je to dobrý pravom, je v- šak třeba ho mti zadržet na zveřel- a vřimáti ho před zabředim zápa- vom. Rada otova se musela do- bře ujmouti, studánka už přmo neukazovala té nejmenší znám- ky k přečívání. Čarobná jest stu- dánka tato až k neuvěření, vace a- ni dostane tak, jak si přmo ži- zeň zavolá. Volá-li Schlitz, přel jde to v "brown bottles", volá-li Edyvesch, jest to "orange of good judgment" a povelí-li Old Ave, pak to jest "Nebraska prober!" Lojzovi však to je vcel, co kolo- ro studánky volá, jen když vaušing- tony zvoní na neuhovny.

Nevím, jak často jezdi Lojzik Malý do Loma k Jelínkově možno, že tam vůbec ani nejedí, jsou v blízkim sousedství a vře od zá- padu by mohl tu nakaza přmoč velch behonek. Lojzik totiž po- slední dobou zrovna shlibkoval az- ker podnyv hubel tak pokračovat bude moci s delimom dohnova- vat z jednoho obyvku co povelí. Chlástati byste, holoto, kdyby Vám ze studánky tekla zardnara. Měť se dobre Lojziku — a vy také křupit! nezapomněte na studánek, Cesta z Touhy do We- ston byla jak mlá mje a pěkně prozřivá. Všechna jest Saunders- okresu za udržování dabrych cest a opět tu máme Lojziku, tento- krát se ale jomuje. Kavenka, Lojzik si ve Weston postavil pě- kné dve hřovky, náruživ dvoupa-

NÁŠ CESTUJÍCÍ JEDNATEL

navštíví tento týden Dodge, Clark- son a Howell.

Náš cestující jednatel pan Fred Bullk vyjel v pondělí večer na cesty. Tento týden navštíví ete- ne křipany v Dodge, Clarkson a Howell aby jim nabídl "Denní Pokrok", "Česko Americký Ven- kov", "Pokrok Západu", a o- státní naše časopisy. Vze sebou také obilky krávyce našich pře- mli. Paměť jest pověreč k vy- hřimí protipřátelům ať nových i starých odběratelů našich, ozna- mujeme to hudo zivaceli našim etejm přiznávoma.

Vydavatelstvo.

Trava pro hostince a vedle oper- ní sí rozšálené rozměru. Obě hřovky ovčevce svým vlastním elektrickým světlem.

Obched není nejméně, říkává Lojzik, ale jsem az v něm nar- dobnu potřebovat bych si už trochu odpočinout. Ano hoču, tak hluboko vřičim, že by lyho- ti třeba odpomouti, ab to nápo- čimů přepje az ludece tam dole — však mně rozumě, dyce ob- zedával studánku, pravil mně: Lojza, je to dobrý pravom, je v- šak třeba ho mti zadržet na zveřel- a vřimáti ho před zabředim zápa- vom. Rada otova se musela do- bře ujmouti, studánka už přmo neukazovala té nejmenší znám- ky k přečívání. Čarobná jest stu- dánka tato až k neuvěření, vace a- ni dostane tak, jak si přmo ži- zeň zavolá. Volá-li Schlitz, přel jde to v "brown bottles", volá-li Edyvesch, jest to "orange of good judgment" a povelí-li Old Ave, pak to jest "Nebraska prober!" Lojzovi však to je vcel, co kolo- ro studánky volá, jen když vaušing- tony zvoní na neuhovny.

Ve Weston jsme staveli ještě a John Saunderský, náš početní sí čuier na té třídenní cestě a jeloz toho večera jsme chleři dozpiti jest Omahy, nežlyvalo tomu mnoho čsu. John hrpel, že přel máme a něho vzly tak ne- sprech, však mi on to někdy vye- mladimie; John je náruživý taro- kar, ale mně se všerho zdá, že hrpel vše pro zábasu než co je- neho a zábasu je pro něho, byly síli hřivá Lojziku se u tarok zlo- vit a čm více se křiplep zlobi, má více to Johnovi hodi a to ly vřivel hrat třeba celou noe. Z Yutou Lojza telefonoval domů, že už John a v omu hodi ten cas az jmo si pochutnávali na pěkné upravenom koflíčku pl- řechobovny s domčením p. Ker- helových. Cesta byla šťastná, do- brě chceli vřiči a šťastný nese- ril k našim rodinám a jři-li ty spojujem, milý čtenáři, my jsme a vyklíme se opět co nevidel.

Odebírejte jediný na západě český denník
Denní Pokrok
Nedělní Pokrok
Podporujte domácí podnik!
'Denní' osmistránkový a 'Nedělní' 12-a více stránkový.
PŘEDPLATNÉ NA DENNÍ A NEDELNÍ POKROK:
Pro venek ročně \$4.50
Pro venek, 6 měsíců \$2.25
Pro venek, 3 měsíců \$1.25
V Omaze a South Omaze s dodávkou do domu 10c týdně.
POKROK PUBLISHING CO.
1417-19 South 13th Street, OMAHA, NEB.